

de Bulnes) no es van poder acabar de complir per la intensa boira que hi havia a la zona i que no ens deixava precisar amb certesa el desnivell que presentava el camí. Així doncs, vam decidir canviar l'itinerari i ens vam desplaçar cap a un petit poblet que ens va deixar meravellats per la seva austera tranquil·litat.

L'endemà, a les 5 del matí, com de costum a l'horari "rutero", vam desmuntar totes les tendes del campament i una fina pluja amb boira baixa ens van acomiadar de Cangas de Onís. Ens vam desplaçar per carretera fins a Potes, per pujar després fins a Fuente De. Allà, vam agafar el telefèric i vam emprendre el camí fins al cim del Peñavieja (pic més alt dels Picos de Europa de Cantàbria, amb 2.619 m d'altitud).

Tots els components del grup vam poder assolir aquest cim després de pujar unes 6 hores entre pedres i isards, entre boira baixa i vent gelat, però amb un sol que, de tant en tant, ens donava força per no defallir.

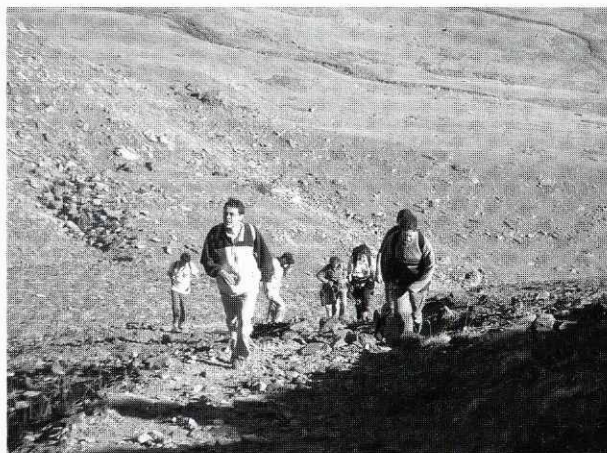
Altres sortides al calendari "rutero":

Com cada any, ha esdevingut ja una costum anar a l'aplec del Matagalls el segon diumenge de juliol. Ens serveix de preparació per la ruta del més d'agost.

Aquest any, mantenint l'esperit "rutero", en el mes d'octubre ens vam desplaçar fins a Núria per pujar el cim del Puigmal.

També, en aquesta temporada tardor-hivern, ens hem afegit a la travessa Matagalls-Granollers que organitza el Centre Excursionista d'aquesta ciutat

Tenim previst, també, pujar al cim del Canigó, volent trepitjar la Muntanya que va inspirar Mn. Cinto Verdaguer a escriure el seu conegut poema «Canigó».

*Pujant la tartera del Puigmal.
- Vinga, fora mandra!*